

Tuesday, April 28. 2015

Frihet behövs för kunskapens och visdomens tidsålder

Juridik är religiösa sakrament.

Om du gillar en religion, då följer du förhoppningsvis religionens sakrament, föreskrifter och ceremonier.

Legitimiteten för civilisation är om den understödjer fysisk, emotionell och intellektuell utveckling.

När en civilisation och en religion uppfattas mer som ett hinder än ett stöd, då lämnar du religionen eller civilisationen.

Auktoritära religioner och civilisationer har dock låg tolerans för avhoppare.

"Man kan ligga en bit före som en fyr, kommer man för långt bort så blir man otydlig" skrev Jan Rosbäck till mig. Ja, när man tänker i termer av var vi gick fel för flera tusen år sedan, då uppfattas man lätt som otydlig. Tell me about it... 2009 sa en dialogpartner till mig att "If you imagined yourself already to be in the age of knowledge, then the propaganda got you. The last 5000 years, we've been under hierarchical authoritarian control. Which is antithetical to the freedom required for The Age of Knowledge." Vi talade alltså om den kommande Age of Knowledge. Jag har som ni förstår grunnat en hel del på detta med grunden för civilisation. Och på snacket om mänskliga rättigheter. Det är ju som det sades, frihet behövs för kunskap - och inte bara för kunskapens tidsålder, utan för visdomens. I naturen finns inga naturgivna rättigheter. Genom detta enkla resonemang inses att mänskliga rättigheter inte är en naturlag, för naturlagar går det inte att bryta mot, men en auktoritet kan mycket väl ta ifrån dig dina rättigheter. Behövs bara mer makt.

Därför är det genom organisering, dvs civilisation, som rättigheter kan skapas. Legitimiteten för en civilisation beror av huruvida den understödjer fysisk, emotionell och intellektuell utveckling. När en civilisation upphör att försvara dina rättigheter och slutar understödja fysisk, emotionell och intellektuell utveckling, då förlorar den därmed samtidigt alla egna rättigheter och all egen legitimitet. Auktoritära civilisationer har dock som redan påpekats låg tolerans för avhoppare. De är som en sekt som inte tolererar avhoppare. Med juridiska överstepräster som övervakar civilisationens sakrament, föreskrifter och ceremonier.

Eftersom dessa juridiska överstepräster har teologiska skrifter som kallas konventioner och lagar, och eftersom dessa skrifter erkänner tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet, dvs att du inte kan tvingas tillhöra något visst tankesystem, såsom det tankesystem som enligt de legalt skriftlärdes fundamentalistiska bokstavstolkning av sina "heliga lagtexter" tydligen anser sig ha företräde att tolka rätt och fel framför verkliga levande människor som tar fullt ansvar för sitt eget handlande och den skada det eventuellt vållar andra, så kan denna paradox i deras egen lära användas för att göra dessa juridiska överstepräster svarslösa.

Förutsägbart har ingen jurist bemött denna paradox utan "svaren" kommer i form av icke-svar och i form av åsikter och ställningstaganden som ö.h.t. ej berör dessa frågor ens när de lyfts. Därav förstås att jurister är ett prästerskap som ej har några svar när dess teologiska grundantaganden ifrågasätts. Detta prästerskap måste ifrågasättas, för hur kan vi annars lämna den auktoritära inlåsningen i en icke längre funktionell modell för civilisation?

Du har alltså inga rättigheter om de tas ifrån dig, men samtidigt förlorar den som tar ifrån dig dina rättigheter sina egna. Det finns därför skäl att försvara rättigheter. Även om mänskliga rättigheter inte i sak är avhängiga om någon har erkänt desamma eller ej, utan om de kan försvaras, så kan det vara värt att påpeka att i Förenta Nationernas allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna från 1948, Artikel 18, erkänner man tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. Inklusivt rätten att byta tro. Inklusivt rätten att antingen ensam eller tillsammans med andra offentligt eller privat manifesteras sin tro genom att lära ut den samt praktisera den. Min rätt att praktisera det jag tror på är utsatt för kränkning.

Även Europeiska Unionens stadga om de grundläggande rättigheterna erkänner tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. D.v.s. rätt att inte tvingas tillhöra något visst tankesystem, såsom det tankesystem som enligt de legalt skriftlärdes fundamentalistiska bokstavstolkning av sina "heliga lagtexter" tydligen anser sig ha företräde att tolka rätt och fel framför verkliga levande människor som tar fullt ansvar för sitt eget handlande och den skada det eventuellt vållar andra, men inte anser sig ha ansvar att följa fundamentalisternas lagtolkningar. Att tro att dagens skriftlärd skulle ha sådan rätt är gammeltestamentligt tänkande och fundamentalism i dess allra värsta form. Ingen är skyldig att följa fundamentalistiska tankesystem och den som hävdar något annat jobbar, ofta helt omedvetet, för förtryck och tyranni.

Ingen jurist har bemött detta, utan "svaren" kommer som sagt i form av icke-svar och i form av åsikter och ställningstaganden som ö.h.t. ej berör dessa frågor ens när de lyfts. Och därav förstås alltså att jurister är ett prästerskap som ej har några svar när dess teologiska grundantaganden ifrågasätts.

När civilisation inte handlar om att understödja fysisk, emotionell och intellektuell utveckling, då handlar den istället om mänskligt slavdrivande. Det mänskliga slavdrivandet såsom uppfunnet för tusentals år sedan går ut på att kila in sig mellan människan och allt, som en mellanhand. Kan vara i olika avseenden. Oavsett i vilket avseende så är det till sin funktion ett slags prästerskap och en religion som tillåter och legitimerar detta. Denna religion kan sedan kallas ideologi eller något annat. Så länge civilisation understödjer goda och eftertraktade värden kan slaveriet vara frivilligt. Men när dessa mellanhänder tar sig större friheter och förmåner än vad som kan vara berättigat för de tjänster de utför, då är det hög tid att bryta sig ur deras religion och sekt. Som nu.

Frihet behövs för kunskapens och visdomens tidsålder.

Fotnot: Bloggningen ligger även utlagd på <http://lege.net/medvetandeutveckling/frihet-behoevs-foer-kunskapens-och-visdomens-tidsalder.html> .

— LegeNet Holistisk detektivbyrå

//

Inlagd av LegeNet Holistisk detektivbyrå i Andligt uppvaknande, Global rättvisa, Fångar i systemet, Mänskliga rättigheter, Civilisationskritik, Gudaskap, LegeNet's insikter kl 16:30

Både i USA och i Sverige och i väldigt många andra länder har man genomfört någon slags bolagisering av myndigheter. Man får se upp med denna. Dock är det något mycket intressant i Europarätten genom att den gäller oavsett juridisk form så länge någon form av offentlig tjänst utförs. Den gäller såväl lagstiftare som privata bolag som utför offentliga tjänster, och allt där emellan inkl. domstolar. Den kan dock ej sätta sig över domstolarnas domar, men den kan utdöma skadestånd om sådana domar eller handläggningen bryter gemensamrätten genom att för dig som enskild vara rättsosäker. Dvs du kan ha förlorat hela 'rättssystemet' igenom men sedan ska du kunna gå till tillsynsmyndigheten, sannolikt DOMSTOLSVERKET, och få ut skadestånd för detta, om domstolarna t.ex. inte hanterat dokument/bevis på ett för dig rättssäkert sätt.

Lite vidareläsning:

"Lösningen för frihet från slaveri"

"Tre sätt att förklara person som spelbricka i handelssystem"

"En mini-utredning ang. rätten till skadestånd eller ersättning p.g.a myndighetsbeslut"

Och med lite tur blir det en intressant diskussion efter min NewsVoice kommentar

"När levande människor påstår att en organisation såsom exempelvis staten har rättigheter..."

Anonymt på Jun 6 2015, 17:50